

אחים ציידים

אגדת עם רוסית

בארץ רחוקה, במדינה זרה חיו שני אחים, ציידים.
יצאו האחים פעם לציד וראו ארנבת זהובה. רצו אחריה, רצו עד שהגיעו ליער עבות.
הארנבת ברחה בין השיחים ונעלמה מהעין.
לא נשאר להם אלא ללון ביער.
לקח האח הצעיר את רובה הציד שלו והלך. אולי ימצא ציד כלשהו. והאח הבכור נשאר
לבשל גריסים.
בישל גריסים וחיכה לשובו של האח. פתאום רואה - בא מולו זקן אחד. בעצמו נמוך,
נמוך, אבל כובע אצלו גבוה עד העננים וזקן משתפל לאדמה.
"שלום, צייד" אומר הזקן.
"שלום" עונה האח.
"תן לי לאכול מהגריסים שבישלת?"
האח הבכור היה קמצן ולבו רע.
"לא" הוא אומר "אנחנו שניים וגם כך בקושי יספיק."
לקח הזקן מקל, נתן לו מכה בראש. נפל הצייד ונרדם.
הזקן התיישב, אכל את הגריסים וחזר ליער.
חזר האח הצעיר.
"איך, אחי, בישלת גריסים?"
"לא, לא הרגשתי טוב, לא הספקתי" עונה הבכור. הוא התבייש לספר מה קרה.
"אין דבר" עונה הצעיר. הם בישלו שוב, אכלו והלכו לישון.
למחרת יצא האח הבכור לציד, והצעיר נשאר לבשל.
בישל, התיישב וחיכה שהאח יחזור. והנה רואה - יוצא מהיער זקן.
נמוך, נמוך, אבל כובע אצלו גבוה עד העננים וזקן משתפל לאדמה.

"שלום, צייד!"

"שלום, אישי הטוב" עונה האח הצעיר.

"אפשר לקבל קצת מהתבשיל שלך?"

"אם אתה רעב, שב-נא, תוכל."

התיישב הזקן ואכל את כל הגריסים. "תודה, צייד" הוא אומר

"גריסים טובים. אני הולך עכשיו, אבל אם תיפול לצרה תיזכר

בי."

נכנס הזקן בין השיחים ולא ראה אותו יותר.

חזר האח הבכור מהציד והם התחילו לחזור הביתה.

הולכים ביער והנה רואים - מולם בא ענק. ראשו כמו עץ אלון.

רגליים כמו קורות. בטן כמו חבית יין.

"שלום ציידים! לאן דרככם?"

"תעינו ביער. אולי תראה לנו איך לצאת מכאן?"

"ברצון, אבל קודם באו אלי להתארח."

הביא אותם הענק אליו הביתה. מושיב אותם לשולחן, מכבד

בדברים טובים, ביין. ולשולחן מגישה טבחית יפה. היא מביטה

על האח הצעיר וכאילו רוצה להגיד לו דבר מה.

ביקש ממנה קצת מים. מזגה לו הטבחית מים ותוך כדי כך

לחשה לאוזן: "תזהר, צייד. הענק רוצה לשחוט ולאכול אתכם!"

הענק מוזג להם יין בכוסות. עוד ועוד מוזג. האח הבכור שותה,

והצעיר רק כאילו שותה, אבל שופך מעל הכתף.

מגישים לשולחן אבטיח. הענק חותך אתו לפרוסות ומגיש אותן לאורחים על הסכין.

"הה" חושב הצייד "הנה הוא רוצה לשחוט אותנו. אבל אתגבר עליו."

לקח סכין ליד, כאילו רוצה לחתוך לעצמו חתיכת אבטיח. התרומם ושם את הסכין לגרונו של הענק. נבהל הענק, נתקעה לו פרוסת אבטיח בגרון, נפל על הארץ ונחנק.

התחיל האח הצעיר לבדוק את הבית. רואה - חדר אחד מלא תכשיטים, חדר שני מלא זהב. רצה להיכנס לחדר שלישי, אמרה לו הטבחית שיזהר, כי צרה צרורה שם. אבל הוא נכנס.

רואה - יושבת בחדר בחורה יפה. אמרה לו שהענק יאכל אותו והוא סיפר לה מה קרה. זאת הייתה אחותו של הענק - בעצמה מכשפה, היא פחדה מהצייד אבל רצתה להתנקם בו.

"בואו" אומרה "אראה לכם דרך הביתה."

האח הבכור היה שיכור ולא ידע כלום. העירו אותו, לקחו איתם את הטבחית ויצאו לדרך.

הלכו, הלכו, הגיעו לנהר. וכוחה של המכשפה היה במטפחת הראש שלה. הסתירה המכשפה את המטפחת תחת השמלה ואומרת לאח הצעיר:

"אוי לי, שכחתי את המטפחת שלי. לך תביא לי אותה."

הלך האח הצעיר חזרה. בינתיים היא לא חיכתה שיחזור. הוציאה את המטפחת, זרקה על המים והנה סירה. נכנסו שלושתם לסירה ועברו את הנהר.

הלך הצייד הצעיר ביער, לא מצא מטפחת, חזר לנהר ורואה שהם אינם. תעה ולא ידע לאן ללכת. מה לעשות? לאן ללכת?

נזכר בזקן שראה ביער. רק רגע חשב עליו והנה לפניו גדר גבוהה ובית כלשהו.

נכנס הצייד לשער והנה מולו יוצא הזקן, כפי שהיה, נמוך, כובעו מגיע לעננים, זקנו משתפל לאדמה.

"ברוך הבא, צייד. חיכיתי לך."

סיפר לו הצייד את גורלו.

"אני יודע" אמר הזקן "בעצמך אתה אשם. למה נכנסת לחדר השלישי, למכשפה? אבל עכשיו אל תחזור הביתה. שם ממתין לך רק מות. תישאר כאן."

נשאר הצעיר שנה אצל הזקן. שמר על מחסנים ובתמורה הקוסם הזקן לימד אתו קסמים.

הראה לו הזקן את כל המחסנים, נתן לו מפתחות אבל אמר: "את המחסן האחרון אל תפתח. אל תביט פנימה."

עברה שנה. והצייד כל הזמן חושב - מה יש שם במחסן האחרון? הוא כבר יודע הרבה קסמים, מה כבר יכול לקרות לו. חושב: אציץ פנימה. בעל הבית לא ידע. פתח את המחסן ושם שדים וחיות מוזרות וזוחלים. התפזרו בכל הבית. לא ידע איך להחזיר אותם למחסן.

חזר הזקן, ראה מה קרה ובמילת קסם אחת החזיר את כל החיות ושדים למחסן. "לא שמעת בקולי" אמר "תישאר עכשיו אצלי עוד שנה. תלמד עוד."

עברה עוד שנה. הצייד מילא את חובתו. הזקן היה מרוצה ממנו, וראה שלמד טוב. יצא הזקן עם הצייד החוצה ואמר: "לך, חזור לאנשים. אבל תהיה ישר, אמור רק אמת, אל תגרום צרות לבני אדם." הודה הצעיר לזקן והלך הביתה.

בינתיים המכשפה, אחות הענק, התחתנה עם האח הבכור. חשבה שאת הצעיר אכלו כבר זאבים. והטבחית משרתת אצלם.

אומרת המכשפה לבעלה: "לך לשוק, קנה לנו סוס."

הלך האח הבכור לשוק. ובינתיים הצעיר עשה קסם והפך את עצמו לסיח. האח הגדול ראה את הסיח, מצא חן בעיניו. קנה אותו. חוזר הביתה ואומר:

"ראי, איזה סיח יפה קניתי!"

יצאה המכשפה, מסתכלת ואומרת: "זה לא סיח, זה המוות שלנו!"

"מה לעשות איתו?"

"רק לשחוט אותו!"

הטבחית שמעה זאת. היא באה לסיח ואומרת: "סיח יפה, צר לי עליך. רוצים להרוג אתך."

וזה עונה לה בקול אנוש: "כשישחטו אותי, תיפול עצם קטנה ארצה. תרימי אותה ושמרי בגינה."

הלך האח הבכור לשחוט את הסיח. הטבחית עומדת ומסתכלת. פתאום נופלת עצם קטנה לארץ. לקחה אותה הטבחית והסתירה בגינה. באותו המקום צמח פתאום עץ תפוח. עץ יפהפה, מלא פירות יפים.

אומר האח הבכור לאישתו: "ראי-נא, ראי איזה עץ יפה צמח כאן בחצר."

הביטה המכשפה ואמרת: "זה לא עץ. זה המוות שלנו."
"אז מה נעשה?"

"רק לכרות אותו, ומהר."

הטבחית שומעת את הכל. היא באה לעץ ואמרת: "כמה חבל. עומדים לכרות אתך."
ועץ התפוח עונה בקול אנוש: "כשיכרתו אותי, ייפול שביב לנעלך. תוציאי אותו ותזרקי לאגם."
כך היא גם עשתה. כשכרתו את העץ נפל שביב לנעל הטבחית. היא הוציאה אותו וזרקה לאגם.
הצייד הצעיר הפך לברווז גדול ויפה. שוחה באגם.

הלך האח הבכור להתרחץ באגם, ראה את ברווז, רצה לצוד אותו. צד, צד ובסוף נפל למים וטבע. הפך האח
הצעיר לדמותו של הבכור. בא הביתה ואומר לאישתו: "ראי איזה ברווז יפה שוחה באגם."
והיא: "זה לא ברווז, אלא המוות שלנו."

הוא משך ממנה את מטפחת ראש הקסומה שלה ואומר: "עכשיו תהפכי לסוסה שחורה."
היא הפכה לסוסה שחורה. רתם אותה הצעיר למחרשה. עד היום היא ברתמות ובשדות מושכת את המחרשה.
כל שנה מחדש חורשת.

והאח הצעיר התחתן עם הטבחית.
חיים טוב, לא חסר להם כלום.

